

udtalt sig om disse Forhold. Først nu har man bekendt ren Kulør. Der er ingen som helst Tvivl om, hvordan det er gaaet for sig. Det er ganske klart, at det er Hovedstadens Fagforeninger, som har faaet Magten over Provinsen og over det politiske Parti her i Rigsdagen. Det er ganske aabent og ligetil, for det har været en kendt Sag, at Lederne af Hovedstadens Fagforeninger allerede gennem længere Tid har været toldprotektionistiske, ja, der findes ogsaa en enkelt af dem ude i Provinsen, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Her staar foran mig min Modkandidat gennem mange Aar ovre i Esbjerg, det ærede Medlem Hr. Sundbo. Jeg har hørt ham holde de mest glødende Frihandelstaler. Jeg gad komme ud og høre det ærede Medlem staa som Fortaler for en Toldprotektionisme af den Art, her er Tale om. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Sundbo vilde faa en besk Smag i Munden ved en saadan Tale.

For øvrigt høstede det ærede Medlem Hr. Stauning til at begynde med nogle Laurbær for dette sit Forslag. Det er fremhævet i Betænkningen, hvordan nogle af Industriens ledende Mænd til at begynde med syntes ret begejstrede for det ærede Medlems Idé. Men det er lige saa klart, at da Industrien fik tænkt sig om, og da de Mænd, som her er Tale om, fik tænkt sig om, fik Piben en anden Lyd, og det kom til Orde i den Skrivelse fra Industriraadet, der findes som Underbilag til Bilag 11. Der gøres et lille Kniks for det ærede Medlem Hr. Stauning til at begynde med: man anerkender hans gode Villie o. s. v., men derefter gaar man fra Industriens Side ind paa en praktisk Bedømmelse af hele dette Forhold. Man gaar ind paa at undersøge, om der virkelig er Mulighed for at føre et saadant Forslag som det, det ærede Medlem Hr. Stauning har stillet, ud i Livet, og hvad resulterer det i? Det resulterer i, at man ender med fra Industriens Side at udtale, at „efter at have gennemarbejdet Spørgsmaalet for de enkelte Fags Vedkommende maa Raadet imidlertid udtale, at der frembyder sig saa store Vanskeligheder ved Ordningens Gennemførelse, at det maa betragtes som sandsynligt, at Systemet vil bryde ganske sammen i Praksis.“

Det er jo en haard Dom over dette Forslags Praktiseringsmuligheder. Industriraadets Skrivelse er overordentlig interessant, og den kunde friste til at gaa i Enkeltheder. Jeg skal dog afholde mig fra at gøre det paa dette Tidspunkt og kun citere Slutningen af Industriraadets Skrivelse, der lyder saaledes: „Alt i alt mener Industri-

raadet herefter at maatte udtale, at man ikke fra Industriens Side vil kunne paatage sig Ansvaret for Gennemførelse af den i § 8 foreslaede Ordning.“ Underskrevet: Chr. Overgaard. Parafret: G. E. Hartz. Det maa jo være en lidt kold Dosis for det ærede Medlem Hr. Stauning, efter at der har lydt disse smukt klingende Ord til ham, som han selv citerer i Udvalgets Betænkning.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Stauning efter hans Tale i Eftermiddag. Det ærede Medlem sagde: Man har moret sig med at sige, at Socialdemokratiet er gaaet over til Toldpolitik. Nej, der er der saa vist ingen, i alle Tilfælde ikke blandt Frihandelsfolk, som morer sig med at sige. For enhver, som er Tilhænger af Frihandel, maa erkende det overmaade alvorlige for vort Samfund i, at det ærede Medlem Hr. Stauning og hans Parti er gaaet over til Toldpolitikken. Det er en fuldstændig forkert Opfattelse af det ærede Medlem Hr. Stauning, hvis han tror, det er noget, der morer Folk. Nej, der er mange, der er dybt bekymrede, fordi dette er sket, dybt bekymrede for de økonomiske Forhold her i Landet.

Det ærede Medlem sagde ogsaa: Vi vil det samme som Landbruget, vi vil have Markedet beskyttet. At Landbruget vil være ene beskyttet, forstaar jeg ud fra Landbrugets Standpunkt; sagde det ærede Medlem. Jeg har virkelig ikke opfattet det saaledes, at Landbruget kræver Beskyttelse; jeg har opfattet det saaledes, at Landbruget netop ønsker opretholdt Frihandel (*Fraenkel*: Sukker og Cikorie) og ved Gennemførelse af Beskyttelse (*Fraenkel*: Og argentinsk Kød).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Handelsministeren (Stesager): Det er forbavsende, saa det ærede Medlem Hr. Fraenkel er i Vigueur. (*Fraenkel*: Og Humle). Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Fraenkel, der afbryder mig: Det er rigtigt, at der er Told eller en indenlandsk Afgift paa Sukker og paa Humle og vist ogsaa paa Ost o. s. v. For øvrigt har man fra Landbrugets Side ønsket at blive fri for denne Ostetold, men man er ikke blevet det. (*Fraenkel*: Nej, man har ikke villet). Jeg tør maaske sige til det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at en stor Part af vor Industri har jo en meget betydelig Toldbeskyttelse, og vi har ikke fra Venstres Side krævet — og jeg har heller ikke set, at man fra Landbrugets Side har krævet —, at Industrien